Søndagsskole Sange

MORMON AMERICANA

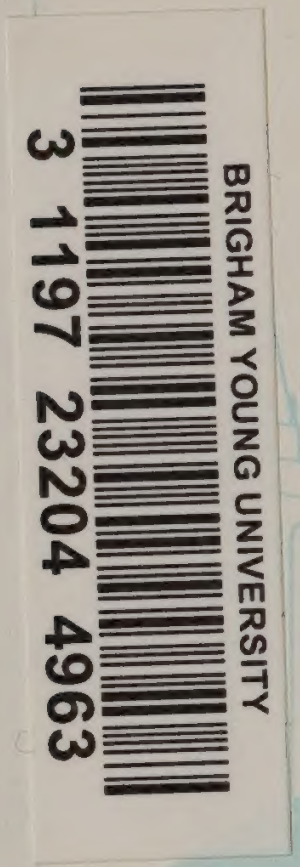

LIBRARY
Brigham Young University
Americana Collection

BX
8685.2
.D22
1916
no.1

15.00

f. 1604.
Variant printing
w/o final 52 pages

Sange

til Brug for

De Sidste-Dages Helliges

Søndagsskoler.

Tredie Udgave.

København.

Udgivet og forlagt af Hans J. Christiansen.

1916

UPB

FORTALE

Denne lille Sangbog, der særlig er beregnet til Brug i Søndagsskolerne i den skandinaviske Mission, kan ogsaa med Fordel anvendes ved andre Lejligheder, hvor det dansk-norske Sprog bruges, og hvor de Hellige samles for at lovprise Skaberens hellige Navn. Vi har i denne Udgave tilføjet flere smukke, indholdsrige Sange og haaber, at den lille Samling, der bør ejes af ethvert af Kirkens Medlemmer, maa bringe en lignende Glæde og Fryd til de Helliges Hjerter som den, Englene beredte Hyrderne paa Juda Sletter, da de bebudede Forløserens første Komme og sang den første Julesang. Vi haaber ogsaa, at denne Udgave ligesom de tidligere maa vinde Sangens Ynderes Bifald. Lad os stedse have i Minde, at Hjertets Sang er som en Bøn til Gud, der vil blive besvaret og bringe rige aandelige Velsignelser til os.

HANS J. CHRISTIANSEN

Nr. 1.

Venner, kom! lad os synge en Sang
Til vor himmelske Broder og Ven;
Haand i Haand gaa vi trøstig vor Gang
Til vort elskede bjergkranste Hjem.
Synger højt og vær glad.

I hans Navn vi opsende vor Bøn,
Følge ham, om end Vejen er trang,
Under Lovsang saa yndig og skøn;
Hvilke Toner! o hør deres Klang!
Synger højt og vær glad.

Vi skal samles i Zion en Gang,
Hver en Broder og Søster og Ven,
Da tilsammen vor jublende Sang
Vi om Jesus skal synge igen.
Synger højt og vær glad.

Nr. 2.

Der er et herligt Ord,
Vel den, det ret forstaar!
Igennem Himle, over Jord
Dets stærke Genlyd gaar.

Det vækker Attraa, Lyst
Til Livets rette Vej,
Berører Strenge i vort Bryst,
Som før vi kendte ej.

Om Sandhed, Dyd og Ret
Det taler til vort Sind,
Om Sjælens Liv, skønt Legemet
I Graven sættes ind.

Det bringer saligt Bud
Fra Faderhusets Sted,
Det minder om vort Hjem hos Gud,
Om Evighedens Fred.

Nr. 3.

Mel.: Sweet Bye and Bye.

Se, et Land, o hvor skønt jeg i Dag
Udi Aanden langt borte det ser,

Og vor himmelske Faders Behag
Har beredet os Boliger der.

Kor:

|: O, hvor salig og glad,
Naar vi naa til den hellige Stad. :|

I det fjerne og herlige Land
Vi vil synge den himmelske Sang;
Den skal høres fra Strand og til Strand,
Hvor vi alle skal samles en Gang.

Vi vor Fader paakalde i Bøn
Og i Lovsang ham prise saa vel;
Han af Kærlighed hengav sin Søn
For at frelse vor syndige Sjæl.

Nr. 4.

Herre, Pris være Dig!
Nu er alt tyst, kun Sabbatsgang
Og Morgensangens dybe Klang
Mod Himlen hæver sig.

Andagtsfuld for din Fod
Knæle i Bøn vi ydmygt ned

Og prise højt din Miskundhed,
Vor Fader mild og god.

Glad og højtidelig
Nyde vi Manna, Livets Brød,
Fra ham, som aabned' Himléns Skød.
Herre, Pris være Dig!

Nr. 5.

Mel.: In our lovely Deseret.

I vort elskte Deseret,
Hvor et Hjem os er beredt,
Ser man Børn i skarevis at springe om;
De er muntre, ædle smaa,
Som maa lære at forstaa
Evangeliet, Gud sendte før sin Dom.

Kor:

Lyt, o lyt til Børnesangen!
O, hvor lyder den dog skøn!
Naar i Uskylds rene Vaar
De lig Engle om os staar,
Hæver Sjælen sig til Gud med Tak og Bøn.

Man dem tidligt lære maa
Deres Tunge passe paa,
Samt beherske hver en Lidenskab og Lyst;
De maa lære Høflighed,
Med hverandre holde Fred,
Agte Herrens Bud med Ærefrygt i Bryst.

Og hver Morgen, de opstaa,
Og naar de til Hvile gaa,
Bøje de sig ydmygt ned i Løn for Gud,
Bede om hans Varetægt
For sig selv og elskte Slægt,
Og om Kraft at lyde stedse tro hans Bud

Nr. 6.

Mel.: Marching to Georgia.

Kom, mine smaa Kam'rater,
Som har vor Skole kær,
Af Hjerte, Sjæl og Tanke
Vi juble en og hver;
I Søndagsskolen læres,
Hvad godt og nyttigt er,
Saa aldrig af Løgn vi besnæres.

Kor:

Hurra! Hurra! kom, lad os stemme i!
Hurra! Hurra! vor Gud vil staa os bi!
Vi elske Lys og Kundskab
Og hade Hykleri,
Og holde evindelig sammen.

Vor Fa'er og Mo'er var ej
Saa lyksalige som vi,
Thi lærtes dem Vildfarelse
I Skolen, de gik i;
Os falske Traditioner
Ej volde Bryderi,
Men Sandhedens Aand os besjæler.

Guds høje Præstedømme
Vi derfor ære vil,
Og for dets Fremgang bede,
Ja hjælpe selv dertil!
Lad os i Visdom voxe,
Ej Kristi Lys forspild',
Da er Du hans Ven, naar han kommer!

Nr. 7.

O Gud, jeg sov saa tryggelig
Udi din Varetægt,
Din Aand og Engle lejred' sig
Om mig og elskte Slægt.

Derfor hav Tak, o Fader kær,
For al din Miskundhed!
For hver en Dag, jeg atter ser,
Du skænker mig din Fred.

Din Søn min Morgenstjerne vær
Og Lygte for min Fod,
Mit Skjold, mit Værn mod Satans Hær,
Min Styrke og mit Mod.

At jeg kan mandig staa i Dag
Uskadt, trods Slangens List,
Og leve her til dit Behag,
Bestandig først og sidst.

Saa jeg hver Dag i Støvets Land
Maa klynge mig til Gud

Ved at adlyde Frelsens Plan
Og Pagtens Engels Bud.

At naar min Aften nærmer sig,
Jeg da kan sige fro:
Tag mig, o Fader, hen til Dig
I Paradisets Ro!

Ja, naar din Søn, vor Herre Krist,
Med Englehærens Tal
Vil bo paa Jorden, jeg og vist
En Arv erholde skal.

Nr. 8.

Hav Tak for Profeten, Du sendte,
O Herre, paa denne vor Dag,
For Sandhedens Baune, Du tændte,
Der aabned' vort Blik for din Sag;
Hav Tak for hvert Gode, Du yder
Dit Folk med saa gavmild en Haand,
Med Jubel og Fryd vi Dig lyder,
O fyld os med Ydmygheds Aand!

Naar Trængslernes Uvejr os true
Med Ufred, Forfølgelse, Død,
Et smilende Haab da vi skue,
Du frier os snart af vor Nød.
Vi stole paa Gud og hans Naade.
Vi prøved' saa hyppigt hans Ord;
De Onde paa sørgelig Maade
Snart Vælden berøves paa Jord.

Hans Godhed, som aldrig os svigter,
Vi prise hver Dag og hver Stund,
Opfylde vi vil vore Pligter
Med Glæde af Hjerternes Grund.
Fuldkommenheds evige Kundskab
Vi søge med Iver og Flid,
Men de, som forkaste hans Budskab,
Vil møde en kummerfuld Tid.

Nr. 9.

Gør hvad er Ret, thi snart Dag det vil blive,
Sejre vil Lysets og Frihedens Sag;
Engle i Stilhed nøjagtigt opskrive
Hisset vor Vandel hver eneste Dag.

Kor:

Gør hvad er Ret, lad saa Følgerne komme!
Svigt ej i Kampen for Friheds Idræt.
Modigen fremad, til Prøven er omme,
Gud Dig beskærmer, gør derfor kun Ret!

Gør hvad er Ret, thi nu Lænkerne brydes!
Aagene splintres, selv Mørket er spredt.
Haabet om Frihed af Folkene nydes,
Sandheden sejrer; gør altid kun Ret!

Gør hvad er Ret, o vær tro og frimodig,
Fremad, kun fremad! din Løn er beredt,
Tørres skal Taaren, var Vejen end blodig,
Himlen Dig signer, naar kun Du gør Ret!

Nr. 10.

Nærmere, Gud, til Dig,
Nærmere Dig,
Skønt ad den trange Vej
Fører Du mig.
O, hvor jeg længes her,
Byrden er ofte svær!

Naar skal jeg komme der —
Nærmere Dig!

Verden er kold og tom —
Mørk som en Nat,
Ensomt jeg vandrer om,
Fremmed, forladt;
Tanken dog glæder mig:
Snart skal jeg hjem til Dig —
Nærmere, Gud, til Dig —
Nærmere Dig!

Medens jeg vandrer her,
Ræk mig en Haand!
Styrk mig, o Fader kær,
Skænk mig din Aand!
Da, naar Du kalder mig,
Glad gaar jeg hjem til Dig —
Nærmere, Gud, til Dig —
Nærmere Dig!

Nr. 11.

Nu lyder atter Jesu Bud —
Som da han vandred' her —
Med hvilken Lov han sendte ud
Et Glædesbud til hver;
Og Sandhedsrøsten byder
Omvendelse og Daab,
Og hver, som den adlyder,
Som Barn om Arv har Haab.

Men hvo, som nu genstridig er,
Forspilder selv sin Løn,
Da Døren aabnet er for hver
Ved Lammet, den Guds Søn;
Og Rigets Dør er Daaben,
Guds Præst har Nøglerne,
Og nu den holdes aaben
For de oprigtige.

Vor Frelser selv os viste Vej
Til Herligheden ind;
Kom, Venner, da, forhal det ej,
Men ydmyg Eders Sind!
Thi Glæden Eder venter

Som Lydighedens Frugt,
Naar Verdens Børn kun henter
Sig Lidelser og Tugt.

Nr. 12.

Dejlig er den Himmel blaa,
Lyst det er at se derpaa,
Hvor de gyldne Stjerner blinke,
Hvor de smile, hvor de vinke
Os fra Jorden op til sig!

Det var midt i Julenat,
Hver en Stjerne glimted' mat,
Men med et der blev at skue
En saa klar paa Himlens Bue
Som en lille Stjernesol.

Da den Stjerne lys og blid
Sig lod se ved Midnatstid,
Var det Sagn fra gamle Dage,
At en Konge uden Mage
Skulde fødes paa vor Jord.

Vise Mænd fra Østerland
Drog i Verden ud paa Stand
For den Konge at oplede,
For den Konge at tilbede,
Som var født i samme Stund.

De ham fandt i Davids Hjem,
De ham fandt i Bethlehem,
Uden Spir og Kongekrone;
Der kun sad en fattig Kone,
Vugged' Barnet paa sit Skød.

Stjernen ledte vise Mænd
Til vor Herre Kristum hen.
Vi har og en Ledestjerne,
Og naar vi den følge gerne,
Komme vi til Jesum Krist.

Denne Stjerne lys og mild,—
Som kan aldrig lede vild,
Er Profeters Ord det klare,
Som han os lod aabenbare
Til at lyse for vor Fod.

Nr. 13.

Mel.: I'll serve the Lord while I am young.

Jeg tjener Gud, mens jeg er ung,
Og fra min første Vaar,
Min Tunge, for din Skaber sjung
Hver Dag og Aar for Aar!
Jeg priser ham, som gav mig Navn,
Forældre, Slægt og Ven
I Zions elskte Moderfavn;
Tak, Pris og Tak igen!

Du Fader, Moder skærm, o Gud,
Og mig staa naadig bi,
At jeg maa holde dine Bud
Og vandre frelst og fri.
Styrk mig, at Foden snubler ej,
Mens jeg maa dannes her
For den celestiale Vej —
Til Zions frelste Hær.

Mens Ungdoms Skønhed tvinder net
Sin Krans om Issens Haar,
Jeg vil i Visdoms Fiskedræt
Faa det, som ej forgaar.

O, maa jeg længe til din Pris
Blandt Zions Slægter gaa,
Og maa vi glad i Paradis
Omkring din Trone staa.

Nr. 14.

Mel.: Let us all be true and kind.

God og venlig altid vær,
Sanddru og tro!
Naar din Pligt Du gør mod hver,
Har dit Hjerte Ro.
Aldrig træd paa Syndens Sti!
Sky al Last og Hykleri!
Da er Du delagtig i
Saligheds Ro.

Lær da ret at kende Gud
I Barndoms Aar!
Efterlev hvert Herrens Bud,
Som nedskrevet staar!
Gør din Pligt, ej Tiden spild —
Vel Du kan, om kun Du vil —
Uforsagt stræb fremad, til
Maalet Du naar!

I din Ungdoms Vaar begynd —
Ja, med al Flid —
Mod al Verdens Last og Synd
Troens gode Strid!
Kæmp for Sandhed, svigt den ej!
Fremad! gaa den trange Vej!
For til Liv den fører Dig —
Til Hvilen sød.

Om vor Tid er vel anvendt
Paa denne Jord,
Lønnen, naar vor Strid er endt,
Da vil blive stor.
Himlens Porte aabne staa,
At hver trofast kan indgaa;
Om vi dette Maal skal naa,
Paa os beror.

Nr. 15.

Mel.: Dearest children God is near you.

Kære Barn, din Gud er nær Dig,
Hvor Du vandrer Dag og Nat,
Og med Velbehag han ser Dig,

Om Du øver Dyd og Ret,
Stol paa Herren,
Da er Hjertet altid let.

Kære Barn, Guds Engle skue
Alles Vandel hver en Stund,
Høre — under Himmelbue —
Hvert et Ord fra hver en Mund.
Herren kender
Tanken dybt i Hjertets Grund.

Kære Barn, lad Gud Dig lære
Ved sin gode Helligaand!
Lad dens Hvisken agtet være!
Hold Dig fri fra Syndens Baand!
Tro mod Herren,
Ræk hans Værk en hjælpsom Haand!

Kære Barn, elsk Gud, din Fader!
Alle Børn han haver kær,
Ej én lille Sjæl forlader,
Men saa gerne giver hver,
Som ham beder
Og til ham sig drager nær.

Nr. 16.

Mel.: There is beauty all around.

Der er Skønhed her paa Jord
I et kærligt Hjem;
Der er Fryd i hvert et Ord
I et kærligt Hjem;
Fred og Glæde findes der;
Himlen synes Jorden nær;
Skæbnen er saa blid og kær
I et kærligt Hjem.
Kærligt Hjem! Kærligt Hjem!
Tiden rinder yndigt hen i et kærligt Hjem.

Selv i Hytten er der Fryd
I et kærligt Hjem;
Aldrig høres Trættelyd
I et kærligt Hjem.
Roser blomstre for vor Fod,
Jorden er en Have god,
Livet kun en Glædens Flod
I et kærligt Hjem.

Venligt smiler Himlen ned
Paa et kærligt Hjem;

Hver er fyldt med Kærlighed
I et kærligt Hjem.
Yndigt lyder Bækkens Sang,
Hvert et Ord har liflig Klang,
Salig er vor Himmelgang
I et kærligt Hjem.

Nr. 17.

Lad hvert et Hjerte frydes
Ved Sangens Melodi!
Og alle smaa indbydes
Med os at stemme i.
Lovpriser højt den gode Gud!
Og ham til Velbehag
Vi holde vil det store Bud
Om Herrens Hviledag.

Kor:

Saa kom, min Ven, til Skolen hen
Og lær den rette Vej,
Som fører frem mod Himlens Hjem,
Hvor Trængsler findes ej!

Naar Solen smukt forgylder
Hver Mark og Skov og By,

Naar Skønhed Jorden fylder,
Da samles vi paany;
Og glædes her som Venner smaa,
Vor Gud til Velbehag —
Hvor vi hans Villie lære maa
Hver Herrens Hviledag.

O, lille Ven, lad Orden
Med Høflighed og Flid
Dig pryde her paa Jorden!
Brug vel den korte Tid!
Lad Sandheds Lys Dig lede frem
Og virk for Herrens Sag!
Din Søndagsskole aldrig glem
Paa Herrens Hviledag!

Nr. 18.

Tak, Fader, Du mig Livet gav
I denne Glædens Tid,
Da Bud gik over Land og Hav
Og spredes nu med Flid.

Tak, at jeg i min Ungdom fandt
Den Vej, Du os har lagt;
At Tro jeg fik, dit Ord var sandt,
Og med Dig gjorde Pagt!

Tak, Fader kær, for Livets Ord,
Fra Himlen sendt paany,
Der fylde skal den hele Jord,
Naar Herren ses i Sky!

Tak, at din Aand udi min Barm
Saa dybt sig trængte ind;
Af Kærlighed jeg blev saa varm
Og fik et bedre Sind!

For Fader, Moder, for hver Ven
Hav Tak, o Fader god;
At Mænd Du sendte til os hen
Og Lyset skinne lod.

Du dine Tjenere bevar
Fra Fængsel, Spot og Nød;
Thi Fjenden endnu Magten har
At volde Sorg og Død!

Bevar fra Fjendens List og Magt
De unge og de smaa,
At de i Uskylds rene Dragt
Maa for din Trone staa!

Nr. 19.

Mel.: »Never Be Late«.

Atter vi samles i Skolen i Dag,
Drikke af Lærdommens Kilde;
For at erholde Vorherres Behag
Lader os ej komme silde!

Kor:

Stræber derhen! Iler derhen!
Ingen for sen burde være;
Agter derpaa — store og smaa,
Alle, som ønske at lære.

Stemmer hvert Hjerte i Fryd og i Sang,
Lærere, Døtre og Sønner!
Engle i Himlen istemme med Klang;
De bære frem vore Bønner.

Villighed, Lydighed, Kærlighed, Ret
Altid i Hjertet bør findes,
Sandhedens Vej vi da træde saa let,
Snart vore Fejl overvindes.

Ere vi tro, saa er Herren vor Ven,
Fremad da lader os vandre,
Komme hver Søndag til Skolen igen,
Glæde os her med hverandre.

Nr. 20.

Mel.: Did you think to pray.

Da Du styrket fra dit Leje
Frisk i Dag opstod,
Gav Du Tak for Nattens Hvile?
Bad Du Gud til Dig at smile
I sin Naade god?

Kor:

Hvilken Trøst dog Bønnen yder,
Bønnen sendt til Naadens Hjem;
Hvad end Livet Dig tilbyder,
Bønnen ej forglem!

Da udi dit Hjerte tændtes
Vredens grumme Magt,
Søgte Du ved Bøn at lære
Med din Næste overbære,
Som vor Gud har sagt?

Og naar Prøvelserne mødte
Dig paa Livets Sti,
Bad Du da i ydmyg Iver
Ham, som ene Freden giver,
Om at staa Dig bi?

Nr. 21.

Mel.: O thou Rock of our Salvation.

O, Du Salighedens Klippe,
Jesus, Verdens Frelser stor,
Fra din Flok ej lad mig slippe,
Før Du eje skal vor Jord.

Kor:

Samles hver om Dydens Fane;
Den omring med Ynglings Magt;
Før den frem paa Livets Bane;
Staa hver Dag ved den paa Vagt.

Mod al Synd da op at fægte —
Op, enhver for Dyd og Ret!
Sandhed lader os ej svigte;
Sejren da vi vinde let.

Fremad, frem! vi glade synge,
Medens vi os trænge frem —
Stræbe som en Børneklynge
At i Himlen naa et Hjem.

Kor:

Da, o Salighedens Klippe,
Jesus, Verdens Frelser stor,
Lad mig aldrig fra Dig slippe,
Naar Du eje skal vor Jord.

Nr. 22.

Mel.: To day.

I Dag skinner Solen, arbejd med Flid;
I Dag gør din Gerning, o spild ej din Tid;
I Dag brug den Styrke, Herren Dig gav,
Og til din Skaber fuld Fortrøstning hav.

Kor for Sopran og Tenor:

I Dag, i Dag arbejd med Mod,
I Dag, i Dag, for vor Gerning er god.
I Dag, i Dag fremhæv vor Sag;
Ej kendes i Morgen, saa arbejd i Dag!

I Dag vind en Rigdom, bedre end Guld,
En Fred i dit Hjerte, en Glæde saa fuld;
I Dag søg en Perle, yndig og klar,
Naar Du i Hjertet Kærligheden har.

I Dag stræb for Sandhed, Renhed især,
Et Smykke, som passer sig alle og hver;
Det pryder i Himlen, pryder paa Jord,
Ja, paa dets Brug vor Salighed beror.

Kor for Alto og Bas:

Arbejd, arbejd, arbejd med Mod,
Arbejd, for vor Gerning er god;
Arbejd, arbejd, fremhæv vor Sag,
Ej kendes i Morgen, saa arbejd i Dag!

Nr. 23.

Mel.: Earth with her ten thousand flowers.

Jorden med sit Blomsterflor,
Skabningen, som den bebor,
Stjernehimlens dybe Hvælv,
Havets Brusen, Flod og Elv —
Alt, vi se, og alt, vi veed,
Vidner om Guds Kærlighed.

Bjergets Ekko, Dalens Lyd,
Bækkens Rislen, Skovens Pryd,
Vindens Susen, Fuglens Flugt,
Mark og Eng med Blomsterduft,
Helligt ytrer sig hvert Sted,
Vidner om Guds Kærlighed.

Hvert et Haab, som har sin Grund
Dybt i Hjertets stille Bund,
Lysets Kilde, Herrens Ord,
Englebud og Englekor,
Alt, hvad Hjertet glædes ved,
Vidner om Guds Kærlighed.

Nr. 24.

Mel.: Lad Zion i sin Pragt opgaa.

Kom, Brødre, Søstre, I, som frem
Paa Kundskabs Vej vil gaa!
I Søndagsskolens kære Hjem
Vejledning I vil faa.
Her strømmer Visdomskilden klart;
Her Fred og Glæde bo;
Her Frøet lægges ned, og snart
Det spire vil og gro.

Vi synge vil Jehovas Pris
Med Fryd og Glæde stor;
Og skal vi smage end hans Ris,
Vi glædes, thi vi tror,
Han revser den, som han har kær,
Og vist det er vort Gavn —
Se, derfor vil vi samles her
Og love højt hans Navn.

Vi Fader, Moder lyde vil
Og glæde hver en Tid;
Og vore Lærere dertil
Vil glædes ved vor Flid.

Kom, Søskende! med Sang vi vil
Paa Banen fremad gaa; —
Den Krone, som os hører til,
Vi vil ved Maalet faa.

Nr. 25.

Mel.: Welcome, welcome, Sabbath Morning.

Vær velkommen, Søndag Morgen,
Med din himmelsendte Fred;
Vær velkommen; bort med Sorgen,
Nu til Bøn vi knæle ned.
Lærerne nu kærligt byde
Os til Søndagsskolen hen,
Der med Flid for os udtyde
Sandheds Ord fra Himmelen.

Hør! Sabbatens Klokker kime,
Hør! det lyder rundt omkring,
Nu er Søndagsskolens Time,
Børneflokke strømme ind.
Hør, de synge; o hvor yndigt
Lyder Barnestemmens Klang!
Ren, uskyldig, intet syndigt
Hører til vor Skolesang.

Her i hellig, ydmyg Andagt
Synge vi vor Frelsers Pris,
Med vort Hjertes Attraa frembragt
Søge ham, som gør os viis.
Her fra Sandheds rene Kilde
Frit vi drikke Livets Vand.
O, hvem vil den Tid forspilde,
Som i Skolen nydes kan!

Her vi møde Slægt og Venner,
Og Forældre komme med.
Hver er flittig, naar han kender
Herrens vise Øjemed.
Naar paa Pligtens Sti vi vandre,
Blive vi i Troen stærk,
Glade synge med hverandre,
Thi vi kende Herrens Værk.

Nr. 26.

Mel.: Home, sweet home.

Naar Verden er kold som den mørkeste Nat,
Og Alting i Livet Dig synes forladt,
Da høres i Aanden — fra oven — herned
En Stemme at hviske: »I mig har Du Fred.«

Kor:
Kom! kom! hjem til mig!
Jeg byder Dig Frelse, i mig har Du Fred.

Naar Lovsangens Toner fra Hjertet gaa ud,
Til Andagt vi samles og prise vor Gud;
Da føle vi atter hin venlige Røst,
Som udi vor Trængsel vil skænke os Trøst.

Naar Livet har Ende, og Døden er nær,
Og skilles vi skulle fra dem, vi har kær,
Da lyder det atter fra Englenes Kor,
At »Døden er Livet« for alle, som tror.

Nr. 27.

Livet bortsvinder i Hast som en Drøm,
Aar efter Aar iler bort;
Livet sig skynder lig brusende Strøm,
Altid dets Løb er saa kort.

Dage, som gik, komme aldrig igen,
Agt da paa Frelserens Bud;
Hvad Du har udført, mens Tiden randt hen,
Alt staar opskrevet hos Gud.

Fødes og leve og stilles for Gud,
Saa er vort jordiske Liv;
Ak! O, hvor snart slukkes Livs-Lampen ud
Alt visner hen som et Siv.

Børn rykkes bort fra Forældre og Leg;
Ynglingen dér ligger død;
Jomfruen hviler paa Baaren saa bleg,
Nys var hun blomstrende rød.

Fader og Moder forlade de smaa,
Hastig de rykkes fra dem,
Døds-Englen kalder, og da maa de gaa
Bort fra det jordiske Hjem.

Stands da, o Sjæl, dine Dage de flyr,
Stands dog og tænk Dig nu om;
Søg at benytte Minutten saa dyr,
Tænk paa Guds retvise Dom.

Nr. 28.

For din Ungdoms Skyld bør ej
Andre Dig foragte;
Underlig er Herrens Vej,
Ofte han frembragte

Kraft, hvor Svaghed kun man saa,
Visdom, Storhed hos de smaa,
Rigdom hos de arme.

Se, blandt Jakobs Børneflok
Ogsaa Joseph taltes;
Og, skønt yngst, mærkværdigt nok
Han af Herren kaldtes,
Modtog Visdom og Forstand,
Sattes i Ægyptens Land
Paa Statholdersædet.

Moses man som Barn forladt
Fandt ved Nilens Bredder;
Dog vi se, Gud kaared' brat
Ham til Israels Redder
Fra Ægypti Trældoms Baand,
Og af Herrens egen Haand
Loven han annammed'.

Gideon af mindste Slægt
I Manasse fødtes,
Skønt sin Faders yngste, kækt
Han med Fjenden mødtes.

Se, med kun tre hundred Mand
Frelste han sit eget Land
Og blev Israels Dommer.

David Kvæg i Marken drev —
Yngst af Isai Sønner;
Desuagtet snart han blev
Goliaths Belønner,
Konge i sit Fædreland,
Israels Sanger og en Mand
Efter Herrens Hjerte.

Joseph Smith, kun fjorten Aar,
Himlens Herre kaldte
Til at samle Israels Faar —
Alle Guds Udvalgte.
Engles Budskab, Sandheds Ord,
Fuldmagt fra vor Gud paa Jord
Ved hans Kald forkyndes.

Her vi se, Gud kaldte paa
Dem, som synes ringe;
Derfor, unge Brødre, maa
Vi vor Frygt betvinge.

Lyd Guds Bud og følg hans Vej;
For din Ungdoms Skyld bør ej
Nogen Dig foragte!

Nr. 29.

Hør, hvor Juleklokken ringer
Over hele Verden ud!
Bud den atter til os bringer
Om vor Frelser og vor Gud,
Som til Jorden ned er kommen
For at bringe Haab og Fred,
Og han vil nu førend Dommen
Byde os sin Salighed.

Dog til os ej Julen bringer
Større Glæde, end vi har.
Juleklokken for os klinger
Altid lige høj og klar;
Thi hver Dag, vi er paa Jorden,
Bliver os en Julefest,
Fra den Tid, vi døbt er vorden
Og blev Herrens Nadvergæst.

Fra den Stund, da Herren kaared'
Joseph til sit Sendebud,
Han det Vidnesbyrd har baaret,
At han talte med sin Gud;
Denne Dag vor største Glæde
Er at kende Herren ret;
Naar i Pagt med Gud vi træde,
Bliver Sind og Hjerte let.

Glæd'lig Jul nu ønskes alle!
Glæd'lig Jul hver Sjæl paa Jord!
Gid at ingen Taarer falde,
Brød ej mangle paa vort Bord,
Men at alle Hjerter sjunge
Maa fra Aandens dybe Væld.
Glæd'lig Jul! nu gamle, unge!
Ret en liflig Julekvæld!

Nr. 30.

Mel.: Amerika.

Velsign, o Gud, dit Folk!
Og send os Aandens Tolk!
Hør os, o Gud!

Naar Sorg os tynger ned,
Naar Fjenden gjør sig vred,
Naar Hjælpen vi ej veed,
Da hør os, Gud!

Naar Fjendens vrede Hær
Dit Zion kommer nær
Med Magtens Bud,
Udstræk din stærke Arm!
Udgyd din Vredes Harm!
Men slut ind til din Barm
Dit Folk, o Gud!

Beskyt os med din Haand,
Naar over Hav og Land
Din Straf udgaar!
Naar oprørt Vand og Vind
Uroliger vort Sind,
Som før de Bølger bind,
Du, Fader vor!

Naar Riger ruste sig,
Og Fjender føre Krig
Mod Dig, o Gud,

Paa dine Børn giv Agt,
Udsend din Englevagt,
Og frels os ved din Magt,
O store Gud!

Nr. 31.

Velkommen! Venner fra fjerne Nord
Hilses her nu med Haand i Haand,
Barndommens Minder fra Fosterjord,
Fra vore Dale og Strand.

Kor:

Velkommen Venner fra gamle Nord!
Kærlig vi hilse jer med disse Ord;
Saga har bragt os Minder i Dag,
Nordmandens urgamle Sag.

Modersmaalet, hvor sødt det er!
Klangen trænger sig i hvert Bryst,
Gamle Norden, hvor Du er kær
Med din skovrige Kyst!

National-Flaget, begejstret Syn,
Stolt Du vajer fra høje Nord!
Runerne funkle lig Lyn i Lyn
Fra elsket Fjæld, Dal og Fjord.

Heltenes Sæde, Du Nordens Sol,
Langt fra Hjemmet dit skønne Navn
Hyldes og elskes fra Pol til Pol,
Frihed bor i din Favn.

Nr. 32.

Hvilken smuk og yndig Morgen,
Solen farver skønt vor Jord,
Bier summe — Fugle synge
Som et lifligt Englekor;
Og i Lundens svale Skygge
Joseph søger Herren stor.

Ned han knæler, sagte beder —
Det er Drengens første Bøn,
Mørkets Magter ned i Støvet
Knuge denne Jordens Søn;
Uforsagt han dog vedbliver
At anraabe Gud i Løn.

Mørket viger, Lys neddaler,
Solens Lys det overgaar;
Glorieglansen paa ham falder,
Skovens Træer Ildstøtten naaer.
Joseph skuer Gud, vor Fader,
Som med Sønnen for ham staar.

»Joseph, denne er min Elskte,
Hør ham!« — lyder Fad'rens Bud.
Josephs simple Ord bønhørtes,
Henrykt hører han sin Gud;
Fryd og Glæde Hjertet fylder,
Thi som Seer han kaares ud.

Nr. 33.

Mel.: Beautiful mountains (S. S. Song Book).

Dejlig er Zions Bjerg og Dal,
Dejlig er Luften ren og sval,
Dejlige Hjem, hvor vi i Ro
Tjene vor Gud og trygge bo.

Dejlige Søndagsskoler der,
Alle velkommen — en og hver;
Børnene læres Herrens Ord,
Lovsange synges smukt i Kor.

Kærlighed bor i hver en Barm,
Vennehaand føles ren og varm,
Sandhedens Skatte der vi faa —
Rigdom, som aldrig vil forgaa.

Dejlig er Søndagsskolens Sang,
Børnene læres uden Tvang,
Elske og prise Himlens Gud,
Som sendte Lys fra Zion ud.

Nr. 34.

God Morgen! mine Venner smaa,
Vi bede vil til Gud,
Om vi maa Tro og Kundskab faa,
At holde Herrens Bud.

O, lad os alle Haand i Haand
Hinanden lede frem;
Vi knyttes fast ved Troens Baand
I Søndagsskolens Hjem.

Nu Englene de lytte til
Og bringe Gud vor Bøn;
Selv Herren os bevare vil
Og skænke os vor Løn.

Hold derfor fast, Du lille Haand,
Du ej maa blive træt;
Gud selv vil skænke Dig sin Aand,
Naar altid Du gør Ret.

Saa er det let at vandre frem,
Guds Aand os viser Vej;
I Zion finde vi et Hjem,
Naar kun vi svigte ej.

Nr. 35.

Lad os standse vor Jubel ved Livets Taare-flod
Og til Næstens Sorger skue hen;
Der en Klagesang lyder, som isner i vort Blod,
O Armod! Kom ej mer igen!

Kor:

Det er Sorgens Sang af de Svage —
Sorg og Armod, kom ej mer herhen!
Nøden længe har dvælet omkring vort usle Hjem,
O Armod! Kom ej mer igen.

Medens Glæder vi nyde med Dans og med [Musik,
Mangt et Barn vil husvild sygne hen,
De i Tavshed vil sukke, dog siger deres [Blik:
O Armod! Kom ej mer igen.

Se den dødblege Pige, som stræber i sit Hjem,
Medens Sorg hendes Kræfter tærer hen;
Skønt hun prøver at smile, vil Taarer [trænge frem,
O Armod! Kom ej mer igen.

Denne Sang vil man høre paa Livets vilde Hav,
Den har naaet til mangen hjemlig Kyst,
Den end lyder i Stilhed ved mangen elsket [Grav,
Men der nede, der er alting tyst.

Nr. 36.

Hører, I Stammer og Slægter paa Jord,
Lytter og kom det i Hu;
Herrens Profeter forkynde hans Ord,
Røsten den lyder endnu!

Kor:

Engle fra Himlen har bragt
Israels hellige Pagt;
Gør det bekendt over Land og i By:
Herren har talet paany.

Himlen var lukket og Sandhedens Sol
Skjult bag Vankundigheds Slør;
Nu skal den skinne fra Pol og til Pol,
Som den ej skinnede før.

Herren har grundlagt sin Kirke igen;
Zion opbygges i Pragt.
Se, hvor Guds Hellige flokkes derhen,
Førte ved Herrens Almagt!

Nu for de Bundne Befrielsens Dag
Herlig begynder at gry,
Alt som en Følge af Sandhedens Sag
Som nu frembæres paany.

Nr. 37.

Mel.: Never say fail.

Fra Barndommens Morgen til Alderdomsaar
Tag dette som Motto, ihvor Du end gaar:
Kun sikkert de sejre, og Maalet de naa,
Som stride for Sandhed og trofaste staa.

Kor:

Sejrrig fremgaa! Sejrrig fremgaa!
O, tab aldrig Modet, kun sejrrig fremgaa!
Og strider for Sandhed, til Maalet I naa.

Stræb frem, det er bedre end sætte sig ned
Og drømme, og sukke, og trygle om Fred;
I Storm eller Solskin, i hvad mødes maa,
Forglem aldrig Pligten, da Maalet I naa.

Beslutte og prøve kan gavne en Sag
Og bringe den fremad hver eneste Dag:
Men haardeste Kampe i Livet kun vandt
De, som stræbte fremad, hvis Mod aldrig svandt.

Nr. 38.

Mel.: Suffer little children to come unto me.

»Lader kun de smaa Børn komme til mig,
Fører dem herhid, og formén dem ej;
Riget dem tilhører; o bliver dem lig!«
Siger Herren selv, som er Livets Vej.

Kor:

Jesus elsker alle, men de smaa især;
Hører Hyrden kalde: Kommer enhver!

Om vi ville regnes iblandt disse smaa,
Maa vi os ydmyge af Hjertens Grund,
Følge hans Exempel, saa godt vi formaa,
Bede ham om Hjælp udi Prøvens Stund.

Hører nu hans Tjenere kalde paa hver,
At fra Synd sig vende og lyde ham;
Hør den gode Hyrde, som sine har kær,
Hør hans blide Stemme, hvert lille Lam!

Kommer, Venner alle, o hører hans Røst!
Gerne vil han samle sin lille Flok,
Samle den til Zion til Glæde og Trøst;
Verden har forhaanet den længe nok.

Nr. 39.

Mel.: Beautiful Hill of Zion.

I Tanken jeg ser det forjættede Land
Og længes at vandre derhen,
Hvor Blomster nu trives i Ørkenens Sand,
Hvor Lovsang nu høres igen.

Kor:

Yndige Dale, Helliges Hjem,
O, hvor jeg længes at bo iblandt dem!

I Drømme jeg skuer de Bjerge i Vest
Med Templer, der taarne mod Sky,
Hvor Fattigmand og er en velkommen Gæst,
Hvor Pilgrimen nu finder Ly.

Se, Tusinder Sjæle bag Bjergene bo,
Som døjed' i Babel en Tid;
Men Herren dem hørte, som bad ham i Tro;
Fra Trængsel han førte dem did.

Mig Haabet opliver, mig Tanken gør glad,
At om jeg kun trøstig gaar frem,
Jeg ogsaa skal skue den hellige Stad
Og dér blandt Guds Folk faa et Hjem.

Nr. 40.

Pris Gud, fra hvem hvert Gode kom,
Pris ham, Du Engleskare from,
Pris ham, Du Folk i Pagtens Baand,
Pris Fader, Søn og Helligaand!

Nr. 41.

Et opløftende Minde,
Som vil aldrig forsvinde,
Da vi Lyset først skued',
Og med opklaret Blik
Vi i Daaben nedgik.

Ja, vi opstod at vandre
Haand i Haand med hverandre
Til vor Frelsermands Ære,
Og at sætte vor Fod,
Hvor sit Fodspor han lod.

Den Velsignede, Kære,
Vi vil sprede hans Ære
Saa som Stjerner paa Himlen;
Han saa kærlig og god
Har os købt med sit Blod.

Før vi det skulde dølge,
Lad kun Folk os forfølge;
Vi vil stride og sejre
For det Lys, som er tændt,
Og det Bud, Gud har sendt.

Nr. 42.

Fader vor i Himlen,
Dig anraabe vi!
Se til Børnevrimlen,
Kom og staa os bi!
Naar sig Trængsel nærmer —
Fjendens Haan og Spot,
Som i Vellyst sværmer —
Vi vil gøre godt!

Helligt skal da vorde,
Gode Gud, dit Navn,
For, hvad godt Du gjorde
Til vort sande Gavn!
Aldrig lad os glemme
Jesu Kristi Bud,
Men hans Navn forfremme!
Hjælp os, Naadens Gud!

Til os kom dit Rige,
Som vi elske mer —
Mer, end Ord kan sige,
Mer, end Øjet ser!

Giv os Kraft og Styrke,
At vi stride kan
Imod Verdens Mørke
Her i dette Land!

Fader, ske din Villie
Her paa denne Jord!
Ren som Markens Lillie
Sønnen hos Dig bor!
Lad dit Lys udspredes,
Som Du nu har tændt;
Da vil mange glædes,
Som Dig ej har kendt.

Nr. 43.

Lad os Rejsen fortsætte,
Herrens Gerning udrette
Gennem hele vor Livstid,
Og ej stille staa mer,
Før Vorherre vi ser.

Ja, hans Villie udføre
Vi med Glæde vil gøre

Og Talenterne bruge;
Om end Vejen er trang,
Den er Kærligheds Gang.

Thi som Skyer forsvinde,
Dette Liv vil bortrinde,
Og vi snarlig skal skue
Det Millennium Aar,
Da til Hvilen vi gaar.

Gid til hver han maa sige,
Naar han modta'er sit Rige:
Vel, Du trofaste Tjener,
Træd nu ind til min Fryd
Og min Herlighed nyd.

Nr. 44.

Fryd Dig, o Jord, se Herren vil
Paa Jorderige bo;
Og Zions Børn beredes til
En tusindaarig Ro.

Fryd Dig, ja fryd Dig, Jord, og syng
Om Sejrvinderen!
Lad Klippe, Mark og Høj og Lyng
Genlyde om din Ven.

Ej Synd og Sorg nu mere skal
Fordærve Hjertets Grund;
Han komme vil fra Himlens Sal
Just i belejlig Stund.

Syng højt med Fryd! han er vor Gud,
Og han er Israels Drot;
Som Stjerner Lyset spredes ud
Fra Zions Tempelslot.

Nr. 45.

Vi glædes og frydes i Sang med hverandre,
Ej mer vi paa Jorden som fremmede bo;
Guds Tjen're med Budskab i Verden omvan-
Forkynde os Tusindaars Hvile og Ro. [dre,

Naar alt, som var lovet Guds Børn, skal dem
Og Ondskab og Ufred ej nærme sig dem, [gives
Da Jorden som fordum Guds Eden skal trives,
Og Jesu vil sige til Israel: kom hjem!

Vi elske hverandre, og Pagten vi ære,
Afstaa fra alt Ondt og i Enighed bo;
Og naar vore Fjender i Rædsel maa være,
Vi jublende skue et Tusindaars Ro.

Ja, trygt vi til Lammet, Guds Søn, os hengive,
Han fører os gennem al Trængsel og Ve,
Vort Navn han i Livets Aarbøger vil skrive
Og raabe det ud, naar en Gang vi ham se.

Nr. 46.

O, min Fader, Du, som kender
Hver en Tanke i mit Bryst,
Hver en Ild, som lønlig brænder,
Hver en Sorg og hver en Lyst,
Giv mig, Fader, af din Naade
Det, jeg mangler, og Du veed,
Støvet fattes overmaade
Ren og sand Enfoldighed.

Fader, naar om Dig jeg taler,
Gør da mig i Aanden stærk,
Saa jeg klart med Sandhed maler
Frelsens store Underværk.

Lad mig simpelthen fremføre,
Hvad din Aand forlener mig,
Og med verdslig Kløgt ej gøre
Jesu Sag forfængelig.

Nu, min Fader, jeg i Eje
Har ej den Enfoldighed,
Og den bringes ej til Veje
Ved min egen Flid og Sved;
Men jeg beder Morgen, Aften
Med opløftet Haand og Røst,
At Du sender Himmelkraften
Som dens Fylde i mit Bryst.

Mind mig, at Du er til Stede,
Hver Gang Hjertet aabner sig;
Skal jeg synge, skal jeg bede,
Lad det ske enfoldelig.
Lad mig sige højt til alle:
Gud har aabenbaret sig —
Sagt, at Babels Magt skal falde,
Folk mod Folk vil føre Krig.

Fred er taget bort fra Jorden!
Saa har Guds Profeter sagt;
Jesu Komme, Dommens Torden
Kalder os med Gud i Pagt.
Fly til Zions fjerne Høje!
Fly fra Synden og dens Nød!
Og lad ingen Trængsel bøje
Hjertet fra det Bud, I lød!

Nr. 47.

Tænk ej, naar til Zion I drage,
At Prøven er endt og forbi —
At Glæden I ene skal smage
Og strax vorde frelste og fri!
Nej, Guldet maa lutres i Ilden
Og vi vore Prøver bestaa;
Vi der kun vil nærme os Kilden
Og frelses, naar Maalet vi naa.

Tænk ej, at alene de fromme
Og vise Jomfruer er dér —
At Fristeren aldrig vil komme
I Zion de Hellige nær!

Nej, daarlige ses blandt de vise,
Og Klinten blandt Hveden end gror,
Naar Himmelens Herre vil vise,
Hvo værdigen Zion bebor.

Tænk ej, Eders Gerning har Ende,
Og Zion er Dovenskabs Hjem,
At Gud sine Gaver vil sende
Til dem, som ej selv stræbe frem!
Nej, dér kun Velsignelsen vindes
Ved Mod og utrættelig Id;
Hvad nu hos de Hellige findes,
Er Frugten af Arbejd og Flid.

Nr. 48.

Mel.: Natten er saa stille.

Aanden blid og rolig —
Blikket lyst og klart —
Har den i os Bolig,
Vi — med Gud fortrolig —
Glemme Sorgen snart.

Herrens Ord os kvæger —
Lyser for vor Fod —
Hen mod Maalet peger —
Hjertets Vunder læger,
Standser Taareflod.

Mørket er forsvundet,
Som en Sky forsvandt;
Lys og Haab oprundet —
Vej til Himlen fundet,
Som vi skue grant.

Nr. 49.

Lovpriser vor Frelser med Jubel og Sang!
Han viste os Vejen og styrer vor Gang,
At vi kunne frelses i hans Paradis
Og dér ham lovsynge paa Englenes Vis.

Men, Ven, o betænk dog, hans Blod Dig ej frier,
Naar Du til hans Tjeneste ikke Dig vier,
Og strider mod Synden med hele din Magt,
Og derpaa med Herren i Daaben gør Pagt.

O, Venner, se dette er Frelserens Bud,
Og hvis I ham lyde, da føres I ud
Fra Babylons Virvar, som nu staar for Fald.
O, bruger da Tiden, hør Frelserens Kald!

O, salige Glæde! o, himmelske Ro!
At snart vi skal skue, hvad nu vi kun tro,
Naar Frelseren kommer, Guds enbaarne Søn,
Og skænker os Kronen, den højeste Løn!

Derfor, kære Brødre, lad os staa beredt,
Og med Højtidsdragten da være iklædt;
Vi da skal med Englene synge i Kor:
Hosianna! vor Gud han paa Jorden nu bor!

Nr. 50.

Naar skal jeg møde Dig, Frelser saa kær?
Naar skal jeg dit Ansigt se?
Naar skal jeg byde Dig velkommen her
Ved din Aabenbarelse?
Naar jeg min Gerning har fuldendt paa Jord
Og til Maalet kommer frem —
Vil da min Frelser med venlige Ord
Mig annamme i Fredens Hjem?

Kor:

Naar skal jeg møde Dig, Frelser og Ven?
Naar skal jeg dit Ansigt se?
Naar vil Du bydes velkommen igen
Her paa Jord blandt Hellige?

Naar skal jeg møde Dig, Herre, Guds Søn,
Se Dig i din Herlighed?
Naar skal jeg hen og modtage min Løn,
Kronen skøn, Du har beredt?
Naar skal Du komme som Konge med Magt
Til dit Folk paa Jorden ned?
Naar skal Du skues i fyrstelig Pragt,
Naar Du bringer os evig Fred?

Naar skal jeg se Dig, min Frelser og Ven?
Naar hos Dig for evigt bo?
Naar til den evige Hvile gaa hen,
Dér, hvor alt er salig Ro?
Naar skal han sige: »O, velkommen vær«?
Naar min Prøvetid er endt,
Da skal jeg skue min Frelser saa kær,
Om jeg værdig af ham er kendt.

Kor:

Da skal jeg møde Dig, Frelser og Ven!
Da skal jeg dit Ansigt se!
Da skal Du bydes velkommen igen
Her paa Jord blandt Hellige!

Nr. 51.

Mel.: Love at home.

Nu er Somrens Tid forbi,
Skoven falmer hen;
Træets Blad paa Vej og Sti
Falder ned igen;
Tiden skifter, som vi veed,
Men ej saa Guds Kærlighed;
Aldrig den forandrer sig;
Vi med den er rig.

Fuglesang ej høres mer
Gennem Skov og Vang,
Blomsterduft ej findes der
Gennem Vintren lang;

Men naar Solen atter blid
Skinner varmt ved Foraarstid,
Atter se vi Blomster smaa
Frem af Jord opstaa.

Fader, lad mig aldrig staa
Som et vissent Træ,
Uden Blomst og Løv derpaa,
Uden Blad at se!
Styrk min Sjæl i Prøvens Stund,
Bo hos mig i Hjertets Grund!
Gid jeg aldrig mere maa
Dig fortørne saa!

Himlens Gud! o lad din Aand
Lede paa min Vej;
Hold mig stedse ved din Haand,
Saa jeg snubler ej;
Lad mig, som de Blomster smaa,
Engang ren for Dig fremstaa!
At dit Ansigt jeg skal se —
Fader, lad det ske!

Nr. 52.

Mel.: Zion prospers — All is well.

Vaagn, min Sanger, af din Slummer,
Ej mit Hjerte længer kvæl!
Bring mig Haab om evig Sommer —
Zion trives! — Alt er vel!

Lad din Harpe liflig røres,
At den fryde maa min Sjæl!
Lad en yndig Lovsang høres:
Zion trives! — Alt er vel!

Zions Velfærd er min Tragten,
Thi i den jeg har min Del;
Om vi trofast staa i Pagten,
Zion trives! — Alt er vel!

Zion, se din Morgen dages,
Ej i Kummer længer dvæl!
Ej Du haanes skal og plages —
Zion trives! — Alt er vel!

Nr. 53.

Mel.: Give us room, that we may dwell.

Kom dog alle, store, smaa,
For i Daabens Bad at gaa;
Med et angergivent Sind
Træd igennem Døren ind.

Til Guds Børn ved Daabens Pagt
Kaares vi — o, giv da Agt!
Gaa med Glæde derfor frem,
Ingen Trængsel hold for slem.

Spotten, som os møder her,
Er dog Herligheden værd;
Kronens Glans fordunkler alt,
Hvad os forhen var fortalt.

Daaben som den nye Pagt
Nu ved Engle blev os bragt,
Den er evig, bryd den ej,
Du, som gaar paa Frelsens Vej!

Nr. 54.

O, Fader, lad mit Hjerte faa
Dit Samfund og din Aand,
At Dag og Nat jeg føle maa,
Jeg vandrer ved din Haand.

Da bliver hver en Tid og Stund
Mig salig, skøn og sød,
Dit Ord til Manna i min Mund
Og Livets Himmelbrød.

Da glad jeg altid vandrer om
Og hjem til Zions Favn;
Dér ser jeg Verdens svare Dom,
Dér stilles alle Savn.

Da lægger jeg mit Hoved trygt
Hver Aften ned til Ro,
Og vaagner salig uden Frygt,
Og fuld af Lys og Tro.

Og lægges jeg i Gravens Skød,
Før Jesus kommer ned,
Han Dødens Lænker for mig brød,
Og Livets Vej jeg veed.

Nr. 55.

Zion, o Zion, hvor er Du mig kær,
Enten jeg vandrer Dig fjærn eller nær!
Altid en Længsel opfylder mit Bryst;
Du er mit Haab og min Glæde og Trøst.

O, hvor jeg længes at leve og bo
I dine Dale i Tusindaars Ro —
Borte fra Babylons Pine og Nød —
Undfly Fordømmelsens evige Død!

Herre, lad snarlig mig komme derhen,
Hvor Du har talet til Jorden igen;
Hvor Du har oprejst din Kirke paany,
Hvor dine Børn nu saa glade henfly.

Dér skal jeg skue min Frelser og Gud —
Dér skal jeg lære hans hellige Bud;
Dér skal jeg finde mod Synden et Ly,
Naar selv han kommer i Himmelens Sky.

Hjælp mig da, Herre, at trofast jeg maa
Gøre din Villie og Frelse opnaa;
Og naar jeg prøvet og lutret er her,
Før mig til Zion, og naadig mig vær.

Zion, o Zion, Du udvalgte Land,
Sikkert jeg kommer, saa snart som jeg kan!
Zion, o Zion, ja sikkert jeg tror,
Du er den skønneste Plet paa vor Jord.

Nr. 56.

O, min Fader, Du, som troner
I en navnløs hellig Fred,
Naar skal jeg dit Aasyn skue,
Se din Nærheds Herlighed?
En Gang før min spæde Barndom
Har min Aand jo dvælet dér;
O, min Fader, i din Vaaning
Stod jeg tidt din Trone nær.

I en Hensigt viis og herlig
Har Du mig paa Jorden sat;
Himmelsk Byrd og Slægt og Venner,
Alt er skjult i Glemslens Nat.
Mangen Gang en hem'lig Tanke
Hvisked': »Du er fremmed her!«
Engang fri og salig vandred'
Jeg din Fadertrone nær!

O, min Fader, Du mig lærte
Ved din Aand at kalde saa,
Men før Kundskabsnøglen skænktes,
Grunden dertil dunkel laa.
Har jeg ikkun hist en Fader?
Hør Fornuft og Sandheds Svar,
Sig, hvad jeg vil evig kende:
Dér jeg og en Moder har!

Naar min svage Hytte lægges
Ned i Jordens kolde Grus,
Fader, Moder, lad mig møde
Eder i jert Kongehus.
Naar jeg har mit Maal fuldkommet,
Hvorfor I mig sendte her,
Kald mig hjem med fælles Stemme,
Lad mig salig dvæle dér!

Nr. 57.

O sig, hvad er Sandhed? Den ædleste Skat,
Der ej købes for Rigdom og Guld.
Naar Tronerne synke i Glemselens Nat,
Og Fjenden berøves sin Vælde saa brat,
Vor Jord skal af den vorde fuld.

Ja sig, hvad er Sandhed? Den skønneste Dyd,
Hvilken Guder og Folk kunne naa.
Den findes i Havet, paa Bjerg og i By,
Den straaler fra Stjernernes Hære i Sky,
Enhver den som Bytte kan faa.

Tyrannernes Scepter skal brydes i Hast,
Naar de kæmpe mod Frihed og Ret!
Men Sandhedens Pille bestandig staar fast,
Dens Grundvold ej rokkes, dens Anker ej brast,
Dens Kæmper ej kues saa let.

Saa sig, hvad er Sandhed? Fra først og til sidst
Den er Summen af alt, som bestaar.
Skønt Himlen og Jorden omdannes, for vist
Skal Sandheden stande og ej lide Brist —
Den sejrer og aldrig forgaar.

Nr. 58.

Det lufter mildt i Høst fra Velsignelsernes Hjem,
Paa Mark og Eng Guds Sendebud udvandre;
Usynlige gaa de med Mejerne frem,
Guds Have de mindes med hverandre.

I Paradiset voksed' Velsignelsernes Straa
Med Hvedens Ax og Rugens rige Vipper;
Velsignet her bølger, hvor Kornagre staa,
Et Paradishav foruden Klipper.

Guds Engle nu sig glæde ved Menneskenes Høst,
Naar fromme Sjæle frydes ved Guds Gaver;
Selv Dyret sig glæder ved Høstlivets Lyst,
Smaa-Fugl holder Gilde mellem Traver.

Frit Fugl og Dyr har Klæder, om Føde maa de gaa.
De søge glad, og lystelig de finde;
Som Fugl høster Fattigmand uden at saa,
Med Ruth gaar til Høsten fattig Kvinde.

Og fryder sig hver Bonde, det hele Land er glad,
Staar Toften fyldt med Markens gyldne Stakke,
Dog størst bliver Glæden i Frelserens Stad,
Naar evigt vi Høstens Herre takke.

Nr. 59.

Kærlighed er Lysets Kilde,
Kærlighed er Livets Rod;
Derfor er Guds Raad saa milde,
Derfor er Guds Aand saa god.

Som vor Frelser har forklaret,
Aanden selv os aabenbaret,
Som vi føle i Guds Fred,
Og det Haab vi trøstes ved.

Kærlighed er Livets Krone,
Kærlighed er Lysets Glans;
Derfor sidder paa Guds Trone
Jesus nu med Straalekrans;
Han, som Lyset er og Livet,
Har for os sig selv hengivet,
Bliver i og lever ved
Gud, sin Faders Kærlighed.

Kærlighed er Lovens Fylde
Og Fuldkommenhedens Baand;
Den er, hvad vor Gud vi skylde,
Den er Frugten af hans Aand;
Derfor Broderkærligheden
Voxer op med Guddoms-Freden,
Vorde skal vi og med den
Et med Sjælens bedste Ven.

Nr. 60.

O Helligaand, mit Liv, min Lyst,
Du skjulte Perle i mit Bryst,
Vær Du min Trøst, vær Du min Fred,
Vær Du mit Lys, min Salighed!

Et Lys, som aldrig bliver slukt,
En Blomst, som altid sætter Frugt,
En Videnskab, som Gud kun veed,
Er Livet i din Kærlighed!

Saa bryd da ud i Fryderaab
Med Sejerssang, Du Zions Haab!
Og Du, som ej af Alder veed —
Du evigglade Kærlighed!

I Jesu Navn syng til Guds Pris,
Til Jorden bli'er et Paradis,
Alt, hvad som Tunge har og Røst,
Alt, hvad som Hjerte har i Bryst!

Nr. 61.

Mel.: The Lord is my Light.

Min Gud er mit Lys — jeg frygter ej mer,
Ved Nat og ved Dag han altid er nær;
Fra Trængselens Mørke han frier mig ud,
Jeg veed, at han er den almægtige Gud.
Ja, Gud, han er min Leder,
Han er min Lyst i min Sang;
Hver Dag, naar jeg ham beder,
Han styrer — han styrer min Gang.

Min Gud er mit Lys! Om Mørkhedens Sky
Mig truer, dog dages min Morgen paany;
Thi Jesus, min Frelser, opliver mit Mod
Og leder paa Stien min vaklende Fod.

Min Gud er mit Lys — min Styrke i Nød —
Min Frelser han lever, endskønt han var død;
Hans Almagt mig hegner, thi selv er jeg svag,
Men Gud mig velsigner ved Nat og ved Dag.

Min Gud er mit Lys — mit Liv og min Trøst;
I ham er ej Mørke, men alt er saa lyst;
Han er min Forløser, min Frelser og Gud —
Med Engle i Lovsang min Sjæl bryder ud!

Nr. 62.

Jeg veed, paa hvem jeg bygger;
Jeg veed, hvad fast bestaar,
Naar denne Verdens Skygger
Som Røg og Støv forgaar;
Jeg veed, hvad ej kan svinde,
Hvad aldrig vakle vil,
Naar Visdom gaar i Blinde
Og vorder Daarskabs Spil.

Det er den Demantklippe,
Der trodser Magt og List;
Den Haand, der ej kan slippe,
Det er min Herre Krist;
Hans Aand er Livets Kærne,
Hans Ord kan aldrig dø;
Han er den faste Stjerne
Paa Tankens vilde Sø.

Jeg veed, paa hvem jeg bygger;
Jeg veed, hvad fast bestaar,
Naar denne Verdens Skygger
Som Røg og Støv forgaar;

Det Røsten er, som lyder
Fra Guds Profeters Mund,
Det Ord, som Jesus byder,
Det er min Klippegrund.

Nr. 63.

Alle Vegne, hvor jeg vanker,
Zions Land jeg har i Tanker,
Hvor jeg ligger, sidder, gaar,
Efter det min Længsel staar.

Bort fra Babels Land at ile,
Bort fra Møje, hjem til Hvile,
Er jeg rejsefærdig til,
Naar min Herre Jesus vil.

Fri fra Sorgen, fri fra Nøden,
Fri fra Synden, fri fra Døden,
O, hvor jeg vil være glad
I den gyldne Englestad!

Da skal Mund og Hjerte klinge
Og min Fader Lovsang bringe;
Saligt synger Sjælen da
Englenes Halleluja.

Nr. 64.

Jesus lever, Graven brast,
Han stod op med Guddoms Vælde;
Nu mit Haab staar evig fast,
Tvivl og Frygt kan det ej fælde.
Lynet blinker — Jorden bæver,
Graven brast, og Jesus lever.

Jeg har vundet — Jesus vandt,
Døden veg for Livets Sejer.
Nu jeg veed, hans Ord er sandt,
Haab om evigt Liv jeg ejer,
Aaben har jeg Himlen fundet,
Jesus vandt, og jeg har vundet.

Nr. 65.

Foraaret atter med duftende Vinde
Venlig omvifter hvert Land og hver By,
Trækfuglen løfter sin flagrende Vinge,
Lærken nu sender sin Lovsang mod Sky.

Vinterens hvide og iskolde Dække
Vaarsolens Straaler nu smeltet har hen,
Foraaret virker sit blomstrende Tæppe,
Folder det ud over Mark, over Eng.

Hist paa de kære, de yndige Steder
Ofte jeg dvæler ved Stjernernes Skær;
Ofte i barnlig uskyldige Glæder
Dér Tanken søger sin ensomme Færd.

Ja, ved Guds Godhed jeg ofte mig fryder,
Alting forkynder, hvor viis Herren er;
Men i mit Indre en Stemme tidt lyder:
Jeg er kun fremmed, en Pilegrim her!

Nr. 66.

For Dig, o Fader, nu vi bøje
Os ned i denne Morgenstund
Og sende Tanken mod det høje
Med Tak for rolig Natteblund;
Vi takke Dig for Søvnen sød,
For Ro og Hvile, som vi nød!

Hav Tak for Naaden, kære Fader,
Du skænked' os i Livet kort,
Paa denne Tid, da Du jo lader
Dit Folk fra Babel drage bort;
Vi takke Dig for Sandheds Ord,
Som saligt i vort Hjerte gror.

Hjælp Du os nu i Dag, vi bede,
Og lad din Aand os lede frem,
Saa vi os i din Sandhed glæde,
I Haabet om det nye Hjem.
Ja, Herre, hjælp os frem i Dag,
At vi Dig vandre til Behag!

Nu vi saa trygt os overlade
Til Dig med Legem og med Aand;

Lad onde Magter os ej skade,
Men led os stedse ved din Haand;
Med Fader, Søn og Helligaand
Vi vandre trygt i Pagtens Baand!

Nr. 67.

Hvorfra kommer Du, Du lille Stjerne,
Som jeg ofte i min Barndom saa?
Kommer Du fra det ukendte fjerne
Eller ud fra Hjertets dunkle Vraa?

Nej, jeg kommer fra en ukendt Bolig,
Ofte Du mig i dit Øje saa,
Snart i Glæden, snart i Sorgen trolig
Følger jeg Dig, hvor Du hen vil gaa.

Stundom, naar i Hjertet at Du lider,
Kommer jeg som gammel Ven igen,
Og jeg sagte ned ad Kinden glider,
Bringer Dig din tabte Fred igen.

Ja, vort Liv, fra Vuggen til vor Baare,
Som en Draabe er i Tidens Hav;
Men vi veed, at hver en Venskabs-Taare
Vander Græsset paa de Dødes Grav.

Nr. 68.

Er Luften kold og Skyen sort,
Vil Mørket rundt sig brede,
Har Verden taget Smilet bort
Og viser Dig sin Vrede;
Det gælder kun en stakket Stund,
At holde Modet oppe,
Da vaagner Dagen af sin Blund
Som Sol paa Bjergetoppe.

Den, som har Ret, vil faa sin Ret
Og fange evig Sejer,
Thi i sit Indre har han det,
Som mer end Livet vejer;
Og derfor voxer først hans Mod,
Naar Faren rigtig truer,
Og af sit eget Hjerteblod
Han presser Livets Druer.

Nr. 69.

Mel.: Waiting for the reapers

Ventende paa Høstens Mejer
Vajer skønt den gyldne Sæd,
Medens Agrens rige Ejer
Sender Høstfolk rask afsted;
Se! hans Tjenere udsendte
Samle gyldent Korn med Flid,
Medens modne Agre vente,
Se, nu er belejlig Tid!

Syng med Fryd og raab med Glæde,
Guds Herolder, stem nu i!
Halleluja! Lad os kvæde
I forenet Harmoni.

Kor:

Mens I vente paa i Morgen,
Af al Evne stræb i Dag,
Herrens Værk ej er forborgen,
Thi han fører selv sin Sag;
Bring ham Høstens rige Fylde
Hjem til Zions Land i Fred,
Hvor med Sang de Herren hylde
Og ham vise Lydighed.

Nr. 70.

Om af Trængsel Du maa prøves, svigt dog ej!
Om end Venner Du berøves, svigt dog ej!
Om af Verden Du foragtes,
Og som Daare Du betragtes,
Og af Modgang overmagtes, svigt dog ej!
Modig strid for Sandheds Sag,
Hvor trang end er din Vej!
Komme vil en Glædens Dag
For hver — for hver, som svigter ej!

Om Du Haan og Spot maa lide, svigt dog ej!
Husk, at Gud er ved din Side, svigt dog ej!
Om end Taarer Øjne væde,
Om din Rang Du maa fratræde,
Større blive skal din Glæde, svigt dog ej!

Gud, din Fader, Dig i Nøden svigter ej,
Dig i Livet eller Døden svigter ej;
Han kun ønsker Dig at bøje,
Siden vil han Dig ophøje,
Og hans altid vaagne Øje svigter ej.

Nr. 71.

O gode Gud, jeg takker Dig,
En kærlig Moder gav Du mig,
En god og trofast Fader!
Jeg kender ikke Livets Vej,
Men deres Raad og Lærdom ej
Paa Vejen mig forlader.

Jeg burde jo betænke ret,
Hvad fra mit første Aandedræt
Jeg dem for Omhu skylder;
Mit Hjerte røres inderlig,
Og Kærlighed til dem og Dig
Min hele Sjæl opfylder.

Løn Du dem med din Miskundhed,
Og din Velsignelse udbred
I hvad de foretage;
Og lad dem finde Trøst hos Dig,
Naar Alderdommen nærmer sig
Med skrøbelige Dage.

Lad da din Glæde, Haab og Ro
I deres Hjerter altid bo,

Du stedse hos dem være!
Og naar fra mig Du kalder dem
Til gode Sjæles rette Hjem,
Løn dem med evig Ære!

Nr. 72.

Nu titte til hinanden de fagre Blomster smaa,
De muntre Fugle kalde paa hverandre;
Nu alle Zions Børn deres Øjne opslaa
Og lære paa Herrens Sti at vandre.

Guds Søn var selv et Barn, og paa Krybbestraa han laa,
Hans Vugge stod paa Jord foruden Gænge;
Guds Himmeriges Fryd har han lovet de smaa
Og Blomster fra Himmerigets Enge.

Guds Søn har os saa kær og er Børnevennen stor,
Han leder Barnet op til Gud, sin Fader;
Han Storm og Havet stillede kun ved sit Ord,
Guds Børn nu paa ham sig trygt forlader.

Og den, som os velsigner og tog i Favn de
Han led og gik før os til Paradiset; [smaa,
Han lærte os at gøre, hvad godt vi formaa,
Han være evindelig lovpriset!

Nr. 73.

Nu ringe alle Klokker mod Sky,
Det kimer i fjerne Riger;
Hver Søndagmorgen højt paany
Stor Glæde mod Himlen stiger.

Det toner med Lov og Pris og Bøn
For Livet og Naadegaven;
Det var en Søndagmorgen skøn,
Vor Frelser stod op af Graven.

For os han i Gravens Skød steg ned
Og gik til de Dødes Rige;
Til evigt Liv og Herlighed
Han vilde for os opstige.

Der sad en Engel paa Gravens Sten,
Blandt Liljer i Urtehaven;
Han peged dér med Palmegren,
Hvor Jesus stod op af Graven.

Der blev en Glæde paa Jorderig,
Og Glæde der blev i Himmel:
Livskongen løfter op med sig
Til Livet sin Børnevrimmel.

Nr. 74.

Kom, Hellige, fremad og frygter ej,
Kun med Mod fremad drag!
Skønt tornestrøet kan synes denne Vej,
Gud er med Dig hver Dag.
Os bedre er at jage væk
Unyttig Kummer, Kval og Skræk,
Og Fred bor da i hver en Sjæl —
Alt er vel, alt er vel.

Mon vi skal græde, om vor Lod er haard?
Nej, o nej — alt er vel!

Hvo kan forvente, han Belønning faar
Som i Kamp ej tog Del?
Omgjord din Lænd og tab ej Mod,
Gud fører os paa sikker Fod,
Og vi skal føle i vor Sjæl,
Alt er vel — alt er vel!

Vi finde Stedet for Guds stille Fred
Hist i Vest — Zions Land,
For Herrens Folk et udsøgt, helligt Sted,
Gud os der signe kan.
Vor Lovsang dér nu høres skal —
Genlyde højt i Bjerg og Dal
For Israels Konge — glæd din Sjæl!
Alt er vel — alt er vel!

Om Hytten paa vor Rejse brydes ned —
Salig Dag — alt er vel!
Endt er da al vor Trængsel og Ufred,
Og hos Gud bor vor Sjæl.
Men om vort Liv det bliver spart,
Og vi med Israel faa Part,
Vi Jesus da vil møde snart —
Alt er vel — alt er vel!

Nr. 75.

Vor Gud, vi til Dig raabe,
O hør vor Sang og Bøn!
Vi trofast paa Dig haabe,
Vort Anker er din Søn!
Dit Folk i Andagtsstunden
Har her forsamlet sig,
Læg Vidnesbyrd i Munden
For hver, som søger Dig!

Oplad for dem, som banke,
O Gud, din Naades Dør!
Thi mange trindt om vanke
Og har ej fundet før
Det Lys, den Fred og Glæde,
Som til vort Land er sendt;
Dem Lyset Du berede,
Der Dig ej før har kendt!

Højlovet skal Du være,
O store Naadens Gud,
Som os nu vilde lære
Ved Engle-Sendebud!

O hjælp os kækt at stride
Mod Synd og Satans Magt,
Og hvad vi end skal lide,
Bevar os i din Pagt!

Nr. 76.

O Herre, lad mig komme frem
Til Zions Land, mit elskte Hjem,
Til Fredens Bolig, Hvilens Stad,
Da vil jeg være glad!
O Zion, o Zion, Du er mit elskte Hjem!
O Zion, o Zion, o Zion, Du er mit elskte Hjem!

Guds Børn med Glæde samles dér,
De alle have Zion kær,
Og til dets Pris man hører Sang
Og Instrumenters Klang.

Dér finder jeg mit Vennetal,
Dér Herrens Huse bygges skal,
Dér høres kan en Guds Profet,
Dér Frelse er beredt.

Dér Profetiens sande Aand
Og Patriarkens Faderhaand
Velsigner Herrens Børn igen,
Og Jesus er vor Ven.

Blandt Zions høje Bjerge bor
Retfærdighed og Sandhedsord,
Dér Livets Kilde klar og ren
Forfrisker Josephs Gren.

O Zion, Du Guds Tempels Sted,
Du klædes skal med Herlighed!
Snart Rygtet om din Ild og Sky
Vil naa hvert Land og By.

Nr. 77.

Mel.: Marching Home.

Modig maa vi kæmpe, indtil Striden er endt:
Kæmpe os frem — kæmpe os frem;
Lønnen hist os venter, om vi den har fortjent:
Naar vi til vor Fader komme hjem.

Mørkhedens Magter byde os Trods,
Sandhed vort Vaaben, Gud er med os,
Dyd er vort Banner, Himlen vort Hjem
Og Maalet, vi stræbe mod, kæmpende os frem.

Mange have kæmpet under Armod og Nød,
Kampen var haard — Kampen var haard,
Mange maatte segne ned i Afmagt og Død,
Men de Sejerskransen sikkert faar.
Retfærd og Taalmod fylde vor Barm,
Tillid til Herrens mægtige Arm,
Sandhed vort Løsen — Himlen vort Hjem
Og Maalet, vi stræbe mod, kæmpende os frem.

Kæmper for Guds Rige og vor Saligheds Sag!
Gud er vor Ven — Gud er vor Ven;
Fjenden snart maa vige, naar vi kæmpe hver Dag;
Lad ham ej faa Overmagt igen!
Kundskab og Lys, vort Værn og vort Skjold,
Troen paa Gud vi har i Behold;
Derfor vi modig kæmpe os frem
Til Maalet, vi stræbe mod: Himlens lyse Hjem.

Nr. 78.

I Østen stiger Solen op,
Den spreder Guld paa Sky,
Gaar over Hav og Bjergetop,
Gaar over Land og By.

Den kommer fra den fagre Kyst,
Hvor Paradiset laa;
Den bringer Lys og Liv og Lyst
Til store og til smaa.

Den hilser os endnu saa smukt
Fra Edens Morgenrød,
Hvor Træet stod med evig Frugt,
Hvor Livets Væld udflød.

Den hilser os fra Livets Hjem,
Hvor størst Guds Lys oprandt
Med Stjernen over Betlehem,
Som Østens Vise fandt.

Og alle Stjerner neje sig,
Hvor Østens Sol gaar frem;
Den synes dem hin Stjerne lig,
Der stod ved Betlehem.

Du Soles Sol fra Betlehem,
Hav Tak og Lov og Pris
For hvert et Glimt fra Lysets Hjem
Og fra dit Paradis!

Nr. 79.

Hist bag Vestens fjerne Høje
Solen daled' purpurrød;
Aften ender Dagens Møje,
Bringer Fred og Hvile sød.
Svale Vind fra fjerne Zoner
Kysser Dagens raske Søn,
Medens Nattergalens Toner
Blandes med hans Aftenbøn.

Alt det skabte søger Hvile
Efter Dagens travle Færd;
Fredens fromme Engle smile
Blidt som Himlens Stjernehær;
Og fra lyse Himmelsale
Stige de til Jorden ned
For at trøste og husvale
Hver, som Dagens Kummer led.

Under Nattens stille Taager
Slumrer Mark og Skov og Dal;
Men en kærlig Fader vaager
Hist i høje Himmelsal;
Naadefuldt han vil beskærme
Hver, som gav sig i hans Vold;
Ingen Fare skal sig nærme,
Zions Vogter er vort Skjold.

Theodor M. Samuelsen.

Nr. 80.

Kom til vor Søndagsskole,
Kom, kom, kom!
Ingen nu tøve maa,
Nu er det Tid at gaa
Og Undervisning faa,
Kom, kom, kom!
Lytte til Lærers Ord —
Sandhed til Rettesnor —
Synge i Børnekor,
Kom, kom, kom!

Kom til vor Søndagsskole,
Kom, kom, kom!
Her vi i Vennebaand
Frydes ved Herrens Aand,
Altid gaa Haand i Haand,
Kom, kom, kom!
O, kom nu ej for sent,
Kom med dit Hjerte rent,
Du, kære Barn, er ment,
Kom, kom, kom!

Kom til vor Søndagsskole,
Kom, kom, kom!
Her læres Herrens Bud,
Sendt os af Himlen ud,
Hvorved vi kende Gud,
Kom, kom, kom!
Her findes mangen Ven,
Il da til Skolen hen,
Snart vil Du elske den,
Kom, kom, kom!

Fra Engelsk ved Fred. Christensen.

Nr. 81.

Tak for vor Skole — vi hilse den Dag,
Da alle vil leve Dig, Gud, til Behag!
Tak for hver Lærer, som virker med Flid,
Som lærer os rettelig bruge vor Tid!

Kor:

Syng højt i Jubelkor,
Stem i vor Sang!
Syng til Guds Ære med frydefuld Klang!
Hil være dem, som det onde vil fly,
Som elske Guds Rige og dér søge Ly!

Søger til Herren i Ungdommen hen;
Vor Fader i Himlen er stedse vor Ven;
Stræb at bekæmpe hver Spire af ondt
Og leve et Liv, som er sjæleligt sundt.

Maa gennem dette Livs vildsomme Vej
Vi holde i Ave hver Tanke, som ej
Leder til Gud og vort himmelske Hjem,
Til hvilket vor Frelser vil føre os frem.

Fra Engelsk ved Sophie Valentine.

Nr. 82.

Mel.: Op dog, Zion, ser Du ej.

Bring den glade Nyhed frem,
Und'ret sket i Betlehem,
Frelserbarnet fødtes dér
Af en Jomfru ren og skær.

Himlens Konge uden Pragt
Dér blev i en Krybbe lagt;
Kun af Hyrder blev han kendt
Som Guds Søn, fra Himlen sendt.

Her til Jorden uden Bram
Kom han ydmyg som et Lam;
Som et Barn i Fattigdom
Verdens Frelser til os kom.

Engle fulgte ham herned,
Jublede og sang om Fred,
Sang om Jesu Fødselsdag
Og Gud Faders Velbehag.

Dette Budskab først blev bragt
Hyrderne, som laa paa Vagt;

Herrens Engle lærte dem
Om Guds Søn i Betlehem.

Verdens store intet saa,
Kun de fattige og smaa;
Kun for dem Guds Engle sang
Julesalmen første Gang.

C. C. A. Christensen.

Nr. 83.

Getsemane.

Hin Time i Getsemane
Jeg aldrig glemme kan;
Hvad Du for mig, o Frelser, led,
Ej fatter min Forstand.

Kor:

|: Jeg glemmer ej :|
Jeg glemmer ej din Ve,
Da Du Dig bøjed' ned paa Knæ
Hist i Getsemane.

Da Du blandt Havens Pinjetræer
I Natten vandred' om,
Og Judas under Faklers Skær
Som fejg Forræder kom.

Da tyst Du knæled' ned i Løn
Fjernt fra Disciplene
Og bad i Sjæleangst den Bøn:
»Min Gud, din Villie ske!«

Da Du, som havde Guddomsrang,
Dog lydig bad: »Abba!«
Og gik den sidste tunge Gang
Paa Vej til Golgatha.

For mig har Du forsaget alt;
Stor var din Kærlighed;
Og dog jeg dybt i Synden faldt,
Jeg, for hvis Skyld Du led.

O, skulde, Frelser, blive kold
Min Kærlighed til Dig,
Saa mind mig om Getsemane,
Og hvad Du led for mig.

Nr. 84.

O Fader i Himlen, vær stedse mig nær;
Staa mig bi, medens her jeg skal bo;
|: Thi jeg finder paa Jorden kun Synd og Besvær,
Og jeg savner min himmelske Ro. :|

Dog bør jeg ej klage og se med Foragt
Hen paa Livets Bestemmelse her.
|: Thi Du sendte mig hid, og Du selv har jo sagt,
At Du altid vil være mig nær. :|

Og naar med din Hjælp jeg den Gerning har endt,
Som Du kærligt bestemte for mig,
|: Da min Aand, som Du her i en Skole har sendt,
Glad skal vende tilbage til Dig. :|

O Livenes Ophav, din Visdom er stor,
Vær barmhjertig og naadig mod mig;
|: Du, som evig lovprises af Englenes Kor,
Led ved Aanden mig atter til Dig. :|

Nr. 85.

Mel.: Count your blessings.

Kastes Du paa Bølgen om i Livets Nat,
Føler Du, lig alle havde Dig forladt,
Tæl da Herrens Gaver, nævn dem hver især,
Og det vil forundre Dig, hvor rig Du er.

Kor:

Tæl hans Gaver, som Du nyder her;
Tæl dem alle, nævn dem hver især;
Se, hvor Herren, kærlig, mild og god,
Daglig lader strømme ud sin Naadeflod.

Knuges Du af Kummer; er din Byrde svær;
Synes Du, at ingen mere har Dig kær,
Nævn da Livets Glæder, tæl dem en for en,
Og at takke Herren, dertil vær ej sen.

Ejer Du af denne Verdens Gods kun lidt,
Husk, at Aandens Gaver bli'r Dig skænket frit;
Husk, at andre ogsaa deres Sorger har,
Medens Haabets Stjerne stedse skinner klar.

Saa i Kampens Hede hold kun trofast ud;
Tab blot ikke Modet; sæt din Lid til Gud;
Engles Hjælp og Bistand vil Dig blive sendt,
Himmelarv Dig skænket, naar dit Liv er endt.

Fra Engelsk ved Sophie Valentine.

Nr. 86.

Mel.: Catch the sunshine.

Samler Solskin, skønt det flimrer gennem
Mismods dunkle Sky,
Sjælen træt og sorgbetynget bringer det
til Liv paany;
Grib det hurtigt, thi dets Straaler fare
hastig os forbi,
De os spaa om bedre Tider, sætte os fra
Sorger fri.

Samler Solskin, Livets Storme vare ikke
evigt ved;
Sidde stille, nedtrykt gruble, skaber ingen
Sjælefred.
Giv ej op; o tab ej Modet; lad ej Modgang
slaa Dig ned;
Se, en Solskinsstraale kommer, bringer
himmelsk Salighed!

Samler Solskin, frygter ikke for de mørke
Bølger dér;
Livets Hav med vilde Vover vi maa
krydse hver især,
Frejdig fremad! tøver ikke; vær ej
vankelmodig, vag;
Paa den anden Side venter Dig en evig
Solskinsdag.

Fra Engelsk ved Hans Mikkelsen.

Nr. 87.

Sædemanden.

Mel.: What shall the harvest be?

Sæden den saaes i Morgengry,
Saaes, naar Solen er set fra By;
Sæden den saaes ved Aftentid,
Saaes af mange med megen Flid.
|: O, skal vi vel Væxten se? :|

Kor:

Rig bliver Høsten en kommende Dag,
Om der bli'r saaet til Herrens Behag;
Kærner vil falde i frugtbar Jord,
Spire og voxe til Plante stor.

Kærnerne falde forskelligt Sted;
Nogle de falde ved Vejens Bred;
Nogle de falde paa Tidselbund;
Mange dog falde paa frugtbar Grund.
|: O, skal vi vel Vækten se? :|

Sæden den saaes i Trængslers Tid;
Men vi til Herren vil sætte vor Lid;
Sæden vil gro paa den gode Jord,
Opfyldt bli'r altid vor Frelsers Ord.
|: O, hver Dag vi Vækten se! :|

Nr. 88.

Mel.: If there's sunshine in your heart.

Du kan lette hvert et Fjed,
Skabe himmelsk Hjertefred,
Er der Solskin i din Sjæl.
Du kan vende Nat til Dag,
Herlig fremme Sandheds Sag,
Er der Solskin i din Sjæl i Dag.

Kor:

Er der Solskin i din Sjæl,
Du kan vende Nat til Dag,
Herren leve til Behag;
Alt for Dig vil blive vel,
Er der Solskin i din Sjæl i Dag.

Du kan tale blidt og mildt
Til et Hjerte vredt og vildt,
Er der Solskin i din Sjæl.
Du kan tale gode Ord
Til enhver paa denne Jord,
Er der Solskin i din Sjæl i Dag.

Glad Du leve kan dit Liv
Gennem Verdens Strid og Kiv,
Er der Solskin i din Sjæl.
Lysets Børn Dig elske vil,
Himmerig Dig hører til,
Er der Solskin i din Sjæl i Dag.

Nr. 89.

Mel.: Se et Land, o hvor skønt.

Zions herlige Fremtid jeg ser —
Det forjættede, yndige Land,
Hvor ej Synd eller Sorg findes mer,
Men hvor Glæden er varig og sand.

Kor:

|: Det forjættede Land,
Hvor vor Glæde er varig og sand. :|

Naar ved Daab vi med Gud slutte Pagt,
Følge villig i Frelserens Spor,
Mod det onde bestandig staa Vagt,
Bliver opfyldt Forjættelsens Ord.

Kor:

|: Følges Frelserens Spor,
Bliver opfyldt Forjættelsens Ord :|

Naar vi tjene Vorherre med Flid,
Naar vi lyde hans hellige Bud,
Og med Visdom vi bruge vor Tid,
Skal vort Livstræ saa skønt sætte Skud.

Kor:

|: Naar vi lyde hans Bud,
Skal vort Livstræ saa skønt sætte Skud. :|

Snart vor Frelser vil komme til Jord
Og regere i tusinde Aar,
Thi saa lyder Forjættelsens Ord,
Og de ædle faar herlige Kaar.

Kor:

|: I de tusinde Aar,
Da de ædle faar herlige Kaar. :|

Niels F. Green.

Nr. 90.

Mel.: Pris Gud, fra hvem hvert Gode kom,
eller: Det kimer nu til Julefest.

O, lad os prise Herrens Navn,
Han vil os føre trygt i Havn,
Han vil os skænke evigt Liv;
For stedse Herren Æren giv!

Han Jesus sendte til os ned,
Som mægtigt mod det onde stred,
Og, skyldfri, Sejren herlig vandt,
Saa at vi alle Frelse fandt.

Forevigt brudt er Mørkets Magt,
Og Kristus alt er underlagt,
Og han vil føre os til Gud,
Om her vi lyde Herrens Bud.

Om Kristus tro vi følge her,
Vi hisset være skal ham nær,
Og alt, hvad hans er, bliver vort,
Naar vi fra dette Liv gaar bort.

O, priser Guds, vor Faders Navn,
Som kærligt tager os i Favn,
Og leder ved sin stærke Haand,
Pris Fader, Søn og Helligaand!

Niels F. Green.

Nr. 91.

Evangeliets Gengivelse.

Mel.: Lovet være Du, Jesu Christ.

Syng med Fryd hver en Sandhedsven,
Herrens Stemme er hørt igen,
Faderen og vor Frelser kær
Talte til Joseph, hver især,
O Gud ske Lov!

Herrens Engel, Moroni, kom,
Som Profeter forkyndte om,
Gav til den unge Mand en Bog,
Joseph de gyldne Skrifter tog,
O Gud ske Lov!

Herrens Sendebud kom herned,
Mænd, som fordum paa Jorden stred,
Gave tilkende Livets Vej,
Helvedes Magt vi frygte ej,
O Gud ske Lov!

Præstedømmet og Livets Ord
Atter gaves til Mænd paa Jord;
Hver, som vil lyde Herrens Røst,
Han ved sin Aand vil bringe Trøst,
O Gud ske Lov!

Evangeliets klare Sol
Skinner herlig fra Pol til Pol;
Frelserens Kirke er paa Jord;
Atter Apostle blandt os bor,
O Gud ske Lov!

Niels F. Green.

Nr. 92.

Betlehems-Stjernen.

Mel.: Dejlig er den Himmel blaa.

Se! En Stjerne herlig klar
Folk i Østerland blev vaer,
Og fra manges Læber lyder:
Hvad mon Stjernen dog betyder?
|: Er Messias-Barnet født? |:

Vise Mænd gav straks til Svar:
Stjernen »Kongelyset« var;
Thi det var jo aabenbaret,
Som af Guds Profet forklaret,
|: Stjernen skulde straale klar. :|

Ingen fejl Beregning gjort!
Intet Offer var for stort
For Guds egen Søn at finde,
Som var født af fattig Kvinde,
|: Skønt af Davids Kongeslægt. |:

Straks de Vise rejste bort;
Rejsemaalet var ej kort;
Stjernens Kurs de vilde følge,
Rejsens Hensigt ikke dølge;
|: Jødeland var Rejsens Maal. :|

Hjertets indre Røst de lød;
Venner, Slægt Farvel de bød;
Bort med frejdigt Sind de droge;
Guld og Myrra med de toge;
|: Intet Offer var for stort. :|

Østens Vise Jesus fandt,
Al Forhindring overvandt;
Ogsaa vi bør være vise,
Gud, vor Fader, evig prise
|: I vor Herres Jesu Navn. :|

Niels F. Green.

Nr. 93.

Mel.: Op dog, Zion!

Takker Herren, han er god;
Paa vor Brøst han raader Bod.
Priser Gud, som Liv os gav,
Og til ham Fortrøstning hav!

Priser Gud til evig Tid!
Sæt til ham bestandig Lid!
Priser Søn og Helligaand!
Vandrer tro i Pagtens Baand!

Niels F. Green.

Nr. 94.

Amen.

Amen raabe hver en Tunge,
Amen er min Himmelsang,
Amen skal jeg evig sjunge,
Amen blandt Guds Harpers Klang,
Amen! her er Livets Flod;
Amen! o, hvor Gud er god!

Amen! Jesus Kristus raade!
Amen er hans Guddomsord,
Amen er hans Kraft og Naade,
Amen synge hver, som tror!
Amen er hans Liv og Død,
Amen! han har endt vor Nød.

Amen siger nu tilsammen;
Amen slutte skal vor Bøn;
Amen! Fader, svar os Amen
Fra din Himmeltrone skøn!
Amen! sig: kom i min Favn!
Amen! ja, i Herrens Navn!

UPB

Register.

	Nr.
Aanden blid og rolig	48
Alle Vegne, hvor jeg vanker	63
Amen raabe hver en Tunge	94
Atter vi samles i Skolen i Dag	19
Bring den glade Nyhed frem	82
Da Du styrket fra dit Leje	20
Dejlig er den Himmel blaa	12
Dejlig er Zions Bjerg og Dal	33
Der er et herligt Ord	2
Der er Skønhed her paa Jord	16
Det lufter mildt i Høst	58
Du kan lette hvert et Fjed	88
Er Luften kold og Skyen sort	68
Et opløftende Minde	41
Fader vor i Himlen	42
Foraaret atter med duftende Vinde	65
For Dig, o Fader	66
For din Ungdoms Skyld bør ej	28
Fra Barndommens Morgen	37
Fryd Dig, o Jord, se Herren vil	44
God og venlig altid vær	14
God Morgen! mine Venner smaa	34
Gør, hvad er Ret	9
Hav Tak for Profeten, Du sendte	8
Herre, Pris være Dig	4
Hin Time i Getsemane	83
Hist bag Vestens fjerne Høje	79
Hvilken smuk og yndig Morgen	32
Hvorfra kommer Du, Du lille Stjerne	67
Hører, I Stammer og Slægter	36
Hør, hvor Juleklokken ringer	29

Nr.
I Dag skinner Solen, arbejd med Flid..... 22
I Tanken jeg ser det forjættede Land 39
I vort elskte Deseret..... 5
I Østen stiger Solen op 78
Jeg tjener Gud, mens jeg er ung 13
Jeg veed, paa hvem jeg bygger 62
Jesus lever, Graven brast 64
Jorden med sit Blomsterflor 23
Kastes Du paa Bølgen om i Livets Nat ... 85
Kom, Brødre, Søstre 24
Kom dog alle, store, smaa 53
Kom, Hellige, fremad og frygter ej 74
Kom, mine smaa Kam'rater 6
Kom til vor Søndagsskole 80
Kære Barn, din Gud er nær Dig 15
Kærlighed er Lysets Kilde 59
Lad hvert et Hjerte frydes 17
Lader kun de smaa Børn komme til mig... 38
Lad os Rejsen fortsætte 43
Lad os standse vor Jubel 35
Livet bortsvinder i Hast som en Drøm 27
Lovpriser vor Frelser med Jubel og Sang.. 49
Min Gud er mit Lys — jeg frygter ej mer. 61
Modig maa vi kæmpe, indtil Striden er endt 77
Naar skal jeg møde Dig, Frelser saa kær .. 50
Naar Verden er kold som den mørkeste Nat 26
Nu lyder atter Jesu Bud..... 11
Nu er Somrens Tid forbi 51
Nu ringe alle Klokker mod Sky 73
Nu titte til hinanden de fagre Blomster smaa 72
Nærmere, Gud, til Dig 10
O, Du Salighedens Klippe..... 21

Nr.
O Fader i Himlen, vær stedse mig nær 84
O, Fader, lad mit Hjerte faa 54
O gode Gud, jeg takker Dig 71
O Gud, jeg sov saa tryggelig 7
O Helligaand, mit Liv, min Lyst 60
O Herre, lad mig komme frem 76
O, lad os prise Herrens Navn 90
Om af Trængsel Du maa prøves, svigt dog ej 70
O, min Fader, Du, som kender 46
O, min Fader, Du, som troner 56
O sig. hvad er Sandhed 57
Pris Gud, fra hvem hvert Gode kom 40
Samler Solskin 86
Se! En Stjerne herlig klar 92
Se, et Land, o hvor skønt jeg i Dag 3
Syng med Fryd hver en Sandhedsven 91
Sæden den saaes i Morgengry 87
Tak, Fader, Du mig Livet gav 18
Tak for vor Skole 81
Takker Herren, han er god 93
Tænk ej, naar til Zion I drage 47
Vaagn, min Sanger 52
Velsign, o Gud, dit Folk 30
Velkommen! Venner fra fjerne Nord 31
Venner, kom! lad os synge en Sang 1
Vi glædes og frydes i Sang med hverandre . 45
Vor Gud, vi til Dig raabe 75
Vær velkommen, Søndag Morgen 25
Ventende paa Høstens Mejer 69
Zions herlige Fremtid 89
Zion, o Zion, hvor er Du mig kær 55

F.E.BORDING KØBENHAVN.